

ព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែ — លេខមួយរយពីរ

ការអនុវត្តបីជាន់នៃអនុកន្ទាសារៈ ការបរិកសម្មង្គៃអំពីចលនានៃនាយ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ការអនុវត្តបីជាន់នៃអំពើយ៉ា មានបំណងទៅលើសារ អនុកន្ទាសារ និងចលនា ក្នុងអំឡុងកាលនៃការជំនុំជម្រះបុរាណប្រតិបត្តិរបស់ព្រះ ដល់ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបង្កើនអំណាចនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបន្តការរួមគ្នាដល់ការបិទទ្វារព្រះគុណ។ ការជំនុំជម្រះបុរាណប្រតិបត្តិនេះកាន់តែគោរពទ្បើង ពីរយៈពេលមួយដែលការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះនៃលាយបញ្ចូលជាមួយសច្ចកម្មភាពក្នុងតាមរយៈ ទៅដល់ពេលដែលការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានចាត់ចែងដោយគុណសិទ្ធិសច្ចកម្មភាព ក្នុងគរុកោសល្យបុរាណប្រតិបត្តិរបស់ព្រះ។

ការអនុវត្តបីជាន់នៃអនុកន្ទាសារ ដល់រៀបចំផ្សារសម្រាប់អនុកន្ទាសារនៃព្រះយេស៊ូវ គឺជាសំដៅលើសារ អនុកន្ទាសារ និងចលនា ក្នុងអំឡុងពេលបិទបញ្ចប់នៃការជំនុំជម្រះសិរីលាភភាពរបស់ព្រះ ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណរយៈពេលនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់។ រយៈពេលនោះបញ្ចប់នៃពេលវេលាបង្កើនអំណាចនៃនីមួយៗក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ចូលជាធរមាន ដល់ជាពេលដែលការជំនុំជម្រះបុរាណប្រតិបត្តិរបស់ព្រះចាប់ផ្តើម។

យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ បានរៀបចំផ្សារសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជទូតនៃសច្ចកម្មភាព ដើម្បីបញ្ជាក់សច្ចកម្មភាព ក្នុងការបំពេញដានីយ៍លែ ជំពូក៩ ខទី២៧។ ដោយការនេះផងដែរ

គាត់បានរៀបចំផ្សារសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទឲ្យយោងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ព្រះគុណម្យ ហើយសម្រាប់ពួកគេក្នុងចំណោមលោក ដល់ទ្រង់បានផ្ទេរនូវដើម ដល់នៃចុងបញ្ចប់នៃព្រះរាជកិច្ចការរយៈពេលបីឆ្នាំក្នុងរបស់ព្រះ។ ការសម្រាប់ព្រះវិហារពិតប្រាកដគឺជានីមិត្តភាពព្រះរាជកិច្ចការរបស់ព្រះក្នុងការសម្រាប់ព្រះវិហារនៃព្រះលើរបស់អនុកន្ទាសារឡើយដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាពួកគេក្នុងចំណោមលោក។

កិច្ចការពិតប្រាកដរបស់ព្រះក្នុងការសម្រាប់ព្រះវិហារ គឺជាការបំពេញនាយ ហើយនៃពេលវេលាដែលបានសម្រេចកិច្ចការនោះនៃក្នុង យ៉ូហាន ជំពូក ២ ខទី ១៣ ដល់ ២២ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹកនាំពួកសិស្សឲ្យនឹកចាំអំពីបទគម្ពីរមួយពីព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដល់ជាផ្ទុកមួយនៃកិច្ចការរបស់ព្រះក្នុងការបន្តសុទ្ធនិងជម្រះពួកសិស្ស ដើម្បីបំពេញតាម ម៉ាទ្រាតី ៣។

នៃក្នុងបទគម្ពីរយ៉ូហាន ព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់ថា នៅពេលព្រះវិហារនៃព្រះកាយរបស់ព្រះត្រូវបានបំផ្លាញ ទ្រង់នឹងស្ថាបនាវិញក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។ ការរលាយនៃយូណៃតេដស្តនៃព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបានបន្តថែមទៀត ការកែលម្អព្រះវិហារពិតប្រាកដដល់ហ្វ្រែងដ្រានអនុវត្ត ហើយដែលបានបញ្ចប់នៃក្នុងឆ្នាំនោះតម្រូវដង

មានចំណាយរយៈពេលស៊ើបប្រាំមួយឆ្នាំ។ ព្រះយេស៊ូវកំពុងសម្ភាសនាពួកសិស្សរបស់ទ្រង់តាមរយៈគំរូមួយនៃច្បាប់មួយក្នុងចំណោមច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងព្រះបន្ទូលទំនាយដល់ព្រះយេស៊ូវមានតម្កល់ទុកនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដោយតាមរយៈកិច្ចការរបស់ពួកទេវតា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងពួកហោរា។

ទ្រង់មានប្រទានគំរូព្យាករណ៍ថា អកុសលគ្រងតំណាងឲ្យខាងវិញ្ញាណ។ ទ្រង់មានបង្កកើតគន្លឹះព្យាករណ៍នៃខេ «ស៊ើបប្រាំមួយ» ជានិមិត្តរូបនៃព្រះវិហារ។ «ស៊ើបប្រាំមួយ» គឺជាចំនួនថ្មីដែលម៉ូសេបានស្មានកំណើតនៅក្នុងការទទួលបង្គាប់សម្រាប់ព្រះវិហារ។ «ស៊ើបប្រាំមួយ» គឺជាចំនួនរូបមន្តដែលបង្កើតជាព្រះវិហារមនុស្ស។ «ស៊ើបប្រាំមួយ» គឺជាចំនួនឆ្នាំ (1798 ដល់ 1844) ដែលមានបំពេញក្នុងការសង្កេតព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណឡើងវិញ ដែលត្រូវបានដាក់ឈ្មោះដោយសាសនាមិនជឿ ហើយបន្ទាប់មកដោយអំណាចប៉ាប។

ការសម្ភាសនាព្រះវិហារទាំងពីរនេះ រួមបញ្ចូលនូវនិមិត្តសញ្ញាថា បីថ្ងៃ សុម្ភីនឹងស៊ើបប្រាំមួយឆ្នាំ។ វាក៏រួមបញ្ចូលនូវគោលការណ៍ថា អ្វីដែលជាពិតតាមអកុសលតំណាងឲ្យអ្វីដែលជាខាងវិញ្ញាណ។ វាមានតំណាងទាំងការសម្រេចទំនាយមួយ និងការព្យាករណ៍ជាមុននៃទំនាយមួយផងដែរ។ ការសម្ភាសនាទាំងពីរនេះ តំណាងឲ្យសេចក្តីពិតមួយ ដែលត្រូវបានយល់ខុសដោយមនុស្សមួយក្រុម ហើយត្រូវបានបរិកស្មានដដែលមនុស្សមួយក្រុមផ្សេងទៀត។

ការបន្តសុទ្ធទាំងពីរនេះកំណត់សម្គាល់អំពីរយៈពេលមួយ ដែលក្រុមជំនុំរបស់ព្រះមានពុទ្ធភូមិយដល់កម្មវិធីដែលវាមានកុលាយជា «ជំនាន់ជិតក្របត្រពិសេស» ដែលកំពុងស្រវឹងរកទិសមុខគ្រប់មួយ ខណៈដែលទិសមុខគ្រប់គ្រាន់នោះកំពុងត្រូវបានពន្យល់ដល់ពួកគេដោយផ្ទាល់ពីព្រះវិហារទិសមុខគ្រប់គ្រាន់នៃនឹងត្រូវប្រទានឲ្យ គឺជាទិសមុខគ្រប់គ្រាន់នៃការបំផុសព្រះវិហារ ដែលត្រូវបានស្តាប់បន្ទាប់ពីវិញ្ញាណក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។

ឱ ពូជពស់កែអើយ តើអ្នករាល់គ្នា ដែលជាមនុស្សសាក្សី អាចនិយាយអ្វីដែលលុះអ្នកដូចម្តេច? ដុបិត មាត់និយាយចេញពីសេចក្តីពេញបរិបូរនៃចិត្ត... នោះ ពួកអាចារ្យខ្មែរ និងពួកផារីសីខ្មែរទូលន្តែងយើង លោកគ្រូ យើងខ្ញុំចង់ឃើញទិសមុខគ្រប់គ្រាន់ពីលោក។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនូវយើងទៅពួកគេថា មនុស្សជំនាន់សាក្សី និងក្របត្រពិសេស ស្រវឹងរកទិសមុខគ្រប់មួយ; តើមានទិសមុខគ្រប់គ្រាន់មួយត្រូវប្រទានឲ្យទេ លើកលែងតែទិសមុខគ្រប់គ្រាន់របស់ហោរាយ៉ូណាសប៉ូណូណោះ? ដុបិត ដូចយ៉ូណាសនៅក្នុងពោះត្រីធំអស់បីថ្ងៃ នឹងប្តឹងប្តឹងណា ក្នុងមនុស្សក៏នឹងនៅក្នុងបេះដូងនៃដីអស់បីថ្ងៃ នឹងប្តឹងប្តឹងនោះដែរ។ ម៉ាថាយ 12:34, 38-40.

កតុតានិយាយទំនាយទាំងអស់នេះ ត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងការបំពេញទាំងបីនៃព្រះរាជសាវ័យនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលមានមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់កុលាបៗ ដូចដែលទ្រង់បានផ្តើមនៅក្នុង យ៉ូហាន ជំពូក ២។

បុណ្យរំលងរបស់សាសន៍យូដាក៏ជិតមកដល់
ហើយព្រះយេស៊ូវបានយាងឡើងទៅក្នុងយូសាឡីម។
ព្រះអង្គបានឃើញនៅក្នុងព្រះវិហារ មានអ្នកលក់គោ លក់ចៀម និងលក់ព្យាប
ហើយមានអ្នកបុគ្គលប្រក់អង្កុយនៅទីនោះ។
កាលព្រះអង្គបានឆ្លើយតបដល់ពួកគេដោយឡែកៗដោយ
ទ្រង់បានបណ្តេញពួកគេទាំងអស់ចេញពីព្រះវិហារ ទាំងចៀម និងគោផង
ហើយបានចាក់កាក់បុរាណរបស់ពួកអ្នកបុគ្គលប្រក់ចេញ
និងផ្ទុកលក់របស់ពួកគេបោកប្រែ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកអ្នកលក់ព្យាបថា
«ចូរយករបស់ទាំងនេះចេញពីទីនេះទៅ
កុំធុរធើរឲ្យព្រះដ៏ណាក៏នៃព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនៅជាផ្ទះជួញដូរឡើយ»។
ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ក៏នឹកឃើញថា មានសច្ចក្តីចង្អែកមកថា
«សច្ចក្តីខ្លះខ្លះដែលចំពោះព្រះដ៏ណាក៏របស់ទ្រង់បានលបស៊ីខ្ញុំហើយ»។ ដូច្នេះ
ពួកយូដាបានឆ្លើយតបទៅទ្រង់ថា «ដោយព្រះអង្គធុរធើរទាំងនេះ
តើអ្នកបង្ហាញទិសមុខដល់អ្វីដល់យើង?» ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបនឹងពួកគេថា
«ចូរបំផុសព្រះវិហារនេះចុះ ហើយក្នុងបីថ្ងៃ ខ្ញុំនឹងសង់វាឡើងវិញ»។
នោះពួកយូដាបាននិយាយថា «ព្រះវិហារនេះបានសាងសង់អស់សិបប្រាំមួយឆ្នាំហើយ
តើអ្នកនឹងសង់វាឡើងវិញក្នុងបីថ្ងៃឬ?» ប៉ុន្តែ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីព្រះវិហារនៃបុរាណរបស់ទ្រង់។ ហេតុនេះ
កាលទ្រង់បានរស់ឡើងវិញពីពួកមនុស្សស្លាប់ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ក៏នឹកឃើញថា
ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលនេះដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានជឿដល់បទគម្ពីរ
និងដល់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូល។ យ៉ូហាន 2:13-22។

អ្នកនាំសារនៃសច្ចក្តីសព្វញ្ញ គួរធុរធើរក្នុងចលនាវិបរិស្សទុធ
ហើយក៏សម្រាកចេញផងដែរ ដូចជា «ប្រាក» ដល់តំណាងឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និង
«មាស» ដល់តំណាងឲ្យសច្ចក្តីជំនឿ។ អ្នកនាំសារនៃសច្ចក្តីសព្វញ្ញ
នឹងធុរធើរសិស្សរបស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ ដោយបង្កើន «សច្ចក្តីជំនឿ» របស់ពួកគេក្នុង
«ព្រះបន្ទូល» ព្យាករណ៍របស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍នោះ
គួរបានរៀបចំឡើងដើម្បីធុរធើរបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែក៏ដើម្បីសម្រាកចេញផងដែរ។
ព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍របស់ទ្រង់ តែងតែតំណាងឲ្យការលុបដក
ហើយតាមរយៈព្រះបន្ទូលព្យាករណ៍របស់ទ្រង់នេះឯង
ដល់ក្នុងចលនាវិបរិស្សសម្រាកចេញ
នៅក្នុងរយៈពេលដល់ទ្រង់យាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាមៗ។

«“ចង្អុលកាន់របស់ព្រះអង្គសុច្ឆន្ទៈនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងសម្រាកលានសួររបស់ទ្រង់ឲ្យសម្រាកទាំងស្រុង
ហើយបុរាណសួរសាលីរបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុងដង្កុក។” ម៉ាថាយ 3:12។
នេះគឺជាមួយក្នុងចំណោមគ្រាន់ការបរិសុទ្ធសំអាត។ តាមរយៈពាក្យនៃសច្ចក្តីពិត
អង្គការកំពុងគួរបានបំបែកចេញពីសួរសាលី។ ពីព្រោះពួកគេមានចិត្តតក់តក់បុរាណផង
និងសុចរិតដោយខ្លួនឯងពេក មិនអាចទទួលការស្ថិតបន្តទៅសបាន
ហើយសូម្បីតែលោកៗពេក មិនអាចទទួលយកជីវិតនៃការបន្តទៅបន្តបាន
មនុស្សជាច្រើនបានបំបែកចេញពីព្រះយេស៊ូវ។
មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងកំពុងធុរធើរដូចគ្នានេះដែរ។
ព្រលឹងទាំងឡាយនៅសព្វថ្ងៃនៃកំពុងគួរបានសាកល្បង

ដូចដែលពួកសិស្សទាំងនោះគួរឲ្យមានសាកល្បងនៅក្នុងសាលាបុរេជ្រុំភាពវិណិម័យ។
នៅពេលសេចក្តីពិតគួរឲ្យមាននាំមកប៉ះពាល់ដល់ចិត្ត
ពួកគេឃើញថាជីវិតរបស់ពួកគេមិនសូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ពួកគេទេ។
ពួកគេឃើញនូវការនាំមកនៃការផ្តល់បុគ្គលទាំងស្រុងមួយនៅក្នុងខ្លួនពួកគេ;
ប៉ុន្តែពួកគេមិនសុខចិត្តទទួលយកការងារនៃការលះបង់ខ្លួននោះទេ។ ដូច្នេះ
ពួកគេខឹងនឹងពេលវេលាដែលពួកគេត្រូវបានបោះបង្គោល។
ពួកគេចោទចោទនូវការងារដែលពួកគេមិនចង់ធ្វើ ដូចដែលពួកសិស្សមានចាកចេញពីព្រះយេស៊ូវ
ទាំងអស់ទាំងអស់ “ពាក្យនេះពិបាកណាស់; តើនិរណាអាចស្តាប់បាន?”» The Desire of Ages,
392។

ពួក «ព្រលឹងទាំងឡាយដែលគួរឲ្យមានល្បង» នៅក្នុង «សាលាបុរេជ្រុំភាពវិណិម័យ»
បានបដិសេធមិនយល់ថា នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថា
ពួកគេត្រូវតែបរិភោគសាច់របស់ខ្លួន និងផឹកព្រះលាហិតរបស់ខ្លួន
នោះទ្រង់កំពុងប្រើព្រះកាយតាមពុយញូជនៈរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបញ្ជាក់សេចក្តីពិតខាងវិញ្ញាណមួយ។ នេះគឺជាការតំណាងពុយករណ៍ដូចគ្នាបេះបិទ
ដែលទ្រង់បានផ្តើមពីព្រះវិហារ នៅក្នុង យ៉ូហាន ជំពូកទីពីរ។ នៅពេលគោលការណ៍ថា
អ្វីដែលតាមពុយញូជនៈមកមុន ហើយតំណាងឲ្យអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ
គួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ថាជា «ពាក្យដ៏ពិបាក» ដែលពួកគេមិនសុខចិត្ត «ស្តាប់»
នោះពួកគេក៏បានដាក់ចេញ ហើយដើរចាកពីទ្រង់ទៅ
មិនគួរឲ្យបំភ្លេចជាមួយទ្រង់ទៀតឡើយ។ ការនោះបានកើតឡើងនៅក្នុង យ៉ូហាន
ជំពូកទីប្រាំមួយ ខនីហុកសិបប្រាំមួយ (666)
ដែលតំណាងឲ្យច្បាប់ផ្ទៃក្នុងនៃនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយផ្ទៃ 22 ខែកុលា ឆ្នាំ 1844
ហើយការនោះវិញគឺគួរឲ្យមានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយឈ្មោះនៃកាលវិភាគ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក សិស្សរបស់ទ្រង់ជាច្រើនបានគួរឲ្យថយក្រោយ
ហើយមិនដើរជាមួយទ្រង់ទៀតឡើយ។ យ៉ូហាន 6:66។

នៅក្នុងយ៉ូហាន ជំពូក ២
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹកនាំចិត្តគំនិតរបស់សិស្សទាំងឡាយឲ្យ «នឹកចាំ»
ពាក្យទំនាយដែលពិពណ៌នាអំពីសេចក្តីកុលាភៀវកុលារបស់ព្រះ ហើយពាក្យ «កុលាភៀវកុលា»
នោះ គឺជាពាក្យដូចគ្នានឹង «បុរេណ្ឌ» ទាំងក្នុងភាសាហ្គេរម៉ង់ និងភាសាក្រិក។

ព្រោះសេចក្តីខុសៗគ្នានៃចំណេះដឹងរវាងពួកគេ បានលេចឡើងខ្សែបន្ទាត់យ៉ាងច្បាស់;
ហើយសេចក្តីខុសគ្នាដ៏ធ្ងន់ធ្ងររវាងពួកគេដែលបានតុបតែងដើម្បីទ្រង់
បានផ្តល់មកលើខ្សែ។ ទំនុកតម្កកចំនួន 69:9។

ការស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំងរបស់ព្រះ ដែលជាសេចក្តីបុរេណ្ឌរបស់ទ្រង់
បង្ហាញអំពីធាតុមួយនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ ក្នុងនាមជាព្រះដ៏បុរេណ្ឌ
មួយដែលសេចក្តីបុរេណ្ឌរបស់ទ្រង់គួរឲ្យមានសម្បជញ្ញដ៏ដ៏ស្រស់ដ៏នានាទីបី និងទីបួន
លើពួកអ្នកដែលស្អប់ខ្ពើម។ នៅក្នុង យ៉ូហាន ជំពូក ២
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងដាក់ឲ្យមានជំហរថា
ការបន្តសុទ្ធដែលគួរឲ្យមានសម្រេចដោយទូកនសែចក្តីសញ្ញា
កើតឡើងនៅក្នុងជំនាន់ទីបួន និងជំនាន់ចុងក្រោយ ទោះបីជាតែងតែមានអ្នកខ្លះ
នៃជំនាន់ទីបីនៃពេលវេលានៅពេលដែលជំនាន់ចុងក្រោយបានពង្រីកដោយ។

ជំនាន់នោះគឺជាជំនាន់ជិតកុបត់ និងជាពូជពស់កែ។

ម៉ូសតែងឆ្ងល់ច្រើនដល់ជំនាន់ទីបួន ហើយនោះពេលនោះឯងដល់ម៉ូស
ក្នុងរយៈពេលស័កបុរាណមួយចុង ឬនាទីបួនស្របច្បាប់នៃការស្ថាបនាព្រះវិហារ។
នោះចុងទាំងនោះ ទ្រង់បានទទួលក្រឹត្យវិន័យ ដល់ក្នុងបទបញ្ញត្តិទីពីរ បញ្ជាក់ថា
សេចក្តីប្រថាប់របស់ព្រះគ្រូមានសម្រាប់ដល់ក្នុងជំនាន់ទីបី និងទីបួន។

ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅអាប័រ៉ាមថា៖ «ចូរដឹងជាក់ថា ពូជពូជរបស់អ្នកនឹងទៅជាជន
បរទេសនៅក្នុងស្រុកមួយដល់មិនមែនជាប្រជានុប្បវត្តក្តី
ហើយពួកគេនឹងបម្រើជនទាំងនោះ;
ហើយជនទាំងនោះនឹងបង្កកទុកខ្លួនលំហែងលំអៀងពួកគេអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំ។
ហើយជាតិនោះដរាប ដល់ពួកគេនឹងបម្រើ នោះយើងនឹងវិនិច្ឆ័យ;
ក្រោយមកពួកគេនឹងចេញមកដោយមានទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន។ ចំណែកអ្នកវិញ
អ្នកនឹងទៅឯបុព្វបុរសរបស់អ្នកដោយសេចក្តីសុខសាន្ត;
អ្នកនឹងត្រូវបញ្ចុះនៅក្នុងវិញ្ញាណដ៏ល្អ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងជំនាន់ទីបួន
ពួកគេនឹងវិលត្រឡប់មកទ្រង់វិញ;
ដូច្នេះអំពីទុច្ចរិតរបស់ពួកអារ៉ាមីយ៉ាទាំងពួកម្យ៉ាងនៅឡើយទេ»។ លោកបុប្ផតិ
15:13-16។

នៅជំនាន់ចុងក្រោយនៃស្ថាបនាបុរាណ ព្រះវិហារនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន
ដល់ពេលស្ថាបនាហៅថា «ជនខាងវិញ្ញាណ» ត្រូវបានស្ថាបនាឡើង។
ក្នុងបុរាណសាស្ត្រនោះ ព្រះមានសម្រាប់ការចូលរួមនៃរបស់ទ្រង់ពីរដង
នៅពេលដល់ក្នុងសេចក្តីស្នាក់នៅរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានសម្រាកព្រះវិហារ។ នៅឆ្នាំ 1844
ព្រះបានលើកឡើងនូវព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកមីលលោយ ហើយម្តងទៀត
ទ្រង់បានឆ្លងផ្លូវពីប្រជាជនដែលបានត្រូវផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់នោះ។ ក្នុងបុរាណសាស្ត្រនោះ
ទូកនៃសេចក្តីសញ្ញាបានយាងមកក្រោយ ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

ការលេចមករបស់ទ្រង់ ត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុនតាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ William Miller។
នៅពេលពួកប្រូតេស្តង់ និងពួក Millerites ខិតជិតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
រណ្តៅព្រះគ្រូមានសកលុបង។

ការសកលុបងរបស់ពួកប្រូតេស្តង់មានមកដល់នៅគ្រាចុងបញ្ចប់
ដោយការមកដល់របស់ទេវតាទីមួយនៅឆ្នាំ 1798។ បន្ទាប់ពីសារដល់ត្រូវ «បរិសុទ្ធ
និងសម្រាក» កូនបុរសរបស់លោក ត្រូវបានរៀបចំជាផ្លូវការនៅឆ្នាំ 1831 នោះ
ការសកលុបងរបស់ពួកប្រូតេស្តង់បានចាប់ផ្តើម
នៅពេលសាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបានប្រទានអំណាចនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840។
នៅថ្ងៃទី 19 ខែមេសា ឆ្នាំ 1844 ពួកប្រូតេស្តង់បានបរាជ័យក្នុងការសកលុបង
ហើយបានក្លាយជាកូនស៊ីរបស់ហាប៊ីឡូន។

បន្ទាប់មក ទេវតាទីពីរបានមកដល់
ហើយជំនឿរបស់ពួកមីឡិយ៉ាត់ត្រូវបានសកលុបងនៅពេលនោះ ដោយការបរិសុទ្ធ
និងការជម្រះត្រូវបានសម្រេច។
នៅពេលសាររបស់ទេវតាទីពីរត្រូវបានប្រទានអំណាចនៅក្នុងការប្រជុំជំនុំក្នុង Exeter
ចាប់ពីថ្ងៃទី 2 ដល់ថ្ងៃទី 11 ខែសីហា
ការសកលុបងដល់នាថ្ងៃមានការបំបែកពួកមីឡិយ៉ាត់ដែលមានបុរាណ
និងពួកមីឡិយ៉ាត់ដែលលង់ខុស ត្រូវបានសម្រេច។

ការខុសបុលកែរវាងពួកមានបុរាណ និងពួកលុងដង គឺជាបុរាណ
ដដែលជាសារពុយាករណ៍នៃមុនកែតាក់កណ្តាលអធិបត្តិ
នៃពេលវេលាទីបីមានមកដល់នៃថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ព្រះវិហារគួរមានសាងសង់រួចហើយ (ក្នុងរយៈពេលស័កបុរាណមួយឆ្នាំ)។ នៅចំណុចនោះ
ទូកនៃមុននេះមកវិញមានយ៉ាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់គុណមៗ។

«ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាមហាបូជាច្បាស់របស់យើង ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត
ដើម្បីសម្រាប់អាក្រក់ទីបរិសុទ្ធ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង ដានីយ៍លេខ ៨១៤;
ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស ទៅកាន់ព្រះបុរាណនៃថ្ងៃទាំងឡាយ
ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង ដានីយ៍លេខ ៧១៣; និងការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់
ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ ដូចដែលម៉ាឡាគីបានទាយទុកជាមុន
គឺជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍តម្លៃដូចគ្នា; ហើយនេះក៏គួរមានតំណាងដោយការ
មកដល់របស់កូនកំលោះទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍
ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទមានពិពណ៌នាក្នុងបុរាណអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់ ក្នុង ម៉ាថាយ
២៥ ផងដែរ»។ The Great Controversy, 426.

នៃពេលវេលានោះហើយ ដដែលទូកនៃសេចក្តីសញ្ញាមានចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ទ្រង់
ក្នុងការសម្រាប់ និងបន្តសុទ្ធពួកសិស្សមីឡី
ដដែលគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី ថាជាកូនចៅរបស់លើ។

«មនុស្សជាច្រើនដែលបានចេញទៅទទួលព្រះរូបិកាកូនកំលោះ
ក្រោមសារនៃវេតាទីមួយ និងទីពីរ បានបដិសេធនៃវេតាទីបី
គឺជាសារសាកលបង្កប់នូវយោបល់ដដែលគួរមានបុរាណដល់លោកិយ
ហើយជំហរដូចគ្នានេះនឹងគួរមានយកពេលការហៅចុងក្រោយគួរមានផ្ទៀងផ្ទាត់។»

«រាល់សេចក្តីកំណត់លម្អិតនៃកាយបុរេបុរាណដូចនេះ
គួរតែត្រូវមានសិក្សាយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន។ យើងគួរមានតំណាងថា
ជាព្រហ្មចារីមានបុរាណ ឬជាព្រហ្មចារីលុងដងខ្មៅ» Review and Herald, October 31,
1899.

នៃពេលវេលារបស់វេតាទីមួយគួរមានបុរាណអំណាចនៃថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
មហាជនជាច្រើនបានចូលរួមចូលនាមីលុយវិញ។ បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ
១៨៤៤ មនុស្សជាច្រើនក្រុមមួយបានចាកចេញពីចលនានោះ។ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា
ឆ្នាំ ១៨៤៤ ទស្សនៈបុរាណលើថា

មានបុរាណលើហាសិបព្រលឹងដែលបានចូលដោយសេចក្តីជំនឿទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត។ ប
រិសុទ្ធមកដល់ចំនួននោះបុរាណលើហាសិបព្រលឹងដែលបានដើរតាមពន្លឺរបស់វេតាទីបីនៃដំ
បូង នោះគឺវាមានន័យដូចមុនចេញ នៅពេលដែលយើងគួរមានជូនដំណឹងថា
«មនុស្សជាច្រើន» ដែលបានទទួលយកសាររបស់វេតាទីមួយ និងទីពីរ
«បានបដិសេធនៃវេតាទីបី គឺសារលុបបង្គោលចុងក្រោយ?»

អ្នកនាំសារនៃសញ្ញាសម្តីនេះបានមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់គុណមៗ
ហើយបានបើកបង្ហាញពន្លឺនៃទីបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌ និងសាររបស់វេតាទីបី
ដល់មនុស្សសាសិបនាក់ដែលបានបន្តគណនាចូលទៅក្នុងបទពិសោធន៍នៃវេតាទីបី
ប៉ុន្តែដំបូងពួកគេត្រូវមានបំបែកខ្ទេចខ្ទាយ។
ការខកចិត្តរបស់ពួកគេនៃពេលវេលានោះជាការខកចិត្តលើកទីមួយ ទោះជាយ៉ាងណា

យើងគួរឲ្យមានជូនដំណឹងដោយ Sister White ថា ការខកចិត្តរបស់ពួកគេមិនធំសូម្បីនឹងការ
ខកចិត្តរបស់ពួកសិស្សសបន្ទាប់ពីឈើឆ្ការឡើយ។

នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃសុភមង្គលនាទាំងពីរ
ព្រះគ្រីស្ទមានប្រឹក្សាបន្ទូលទំនាយរបស់ទ្រង់ដល់ពួកអ្នកដលៃខកចិត្ត
ហើយនៅត្រឹមឆ្នាំ 1850 ស៊ីស្ទើរ វ៉ាយ បានថ្លែងថា នាងគួរឲ្យមានបង្ហាញថា
នៅពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់កំពុងលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញមកដទៀត
ដើម្បីបុរេមូលបុរាណសុភមង្គលរបស់ទ្រង់។

«ថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា [១៨៥០] ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឲ្យដឹងថា
ទ្រង់បានលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដល់ចិត្តទីពីរ
ដើម្បីស្តារយកសំណល់នៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់មកវិញ ហើយថា
គួរតែបែងចែកចិត្តខ្លាំងនៃទ្រង់នៅក្នុងពេលបុរេមូលផ្តុំនេះ។
ក្នុងពេលបែងចែកឲ្យដឹង អ៊ីស្រាអែលគួរឲ្យមានវាយបុរាណ និងគួរឲ្យមានហែកចេញ;
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ ក្នុងពេលបុរេមូលផ្តុំ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសឲ្យជាសះស្បើយ
និងរំពាក់របួសប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ ក្នុងពេលបែងចែកឲ្យដឹង
ក៏ចូលចិត្តខ្លាំងនៃឈាមធូរឡើងដើម្បីផ្តល់ឲ្យផ្សាយសច្ចក្តីពិត
មានបុរេសិទ្ធិភាពតិចតួចប៉ុណ្ណោះ សម្រេចបានតិចតួច ឬក៏គ្មានអ្វីសោះ;
ប៉ុន្តែក្នុងពេលបុរេមូលផ្តុំ
នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដើម្បីបុរេមូលប្រជាជនរបស់ទ្រង់
ក៏ចូលចិត្តខ្លាំងនៃឈាមធូរឡើងដើម្បីផ្តល់ឲ្យផ្សាយសច្ចក្តីពិត
នឹងមានបុរេសិទ្ធិភាពតាមគោលបំណងដែលបានកំណត់។
មនុស្សទាំងអស់គ្នាគួរតែមានសាមគ្គីភាព និងមានចិត្តកុកក្រងក្នុងកិច្ចការនេះ។
ឲ្យមានយុត្តិធម៌ វាជារឿងគួរឲ្យអារម្មណ៍សម្រាប់អ្នកណាម្នាក់ដែលយកពេលបែងចែក
ឲ្យដឹងមកផ្ទុយជាង ដើម្បីគ្រប់គ្រងយើងនៅពេលនេះក្នុងពេលបុរេមូលផ្តុំ;
ដុបិតប្រឹក្សាព្រះជាម្ចាស់មិនផ្ទុយអ្វីសម្រាប់យើងឡើយនេះ
លើសពីអ្វីដែលទ្រង់បានផ្ទុយកាលនោះទេ អ៊ីស្រាអែលនឹងមិនគួរឲ្យមានបុរេមូលផ្តុំឡើយ។
វាចាំបាច់ដូចគ្នា ដល់សច្ចក្តីពិតគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងកាលតែមួយ
ដូចនឹងគួរឲ្យមានអធិប្បាយដដែរ»។ Review and Herald, November 1, 1850.

នៅឯឈើឆ្ការ ពួកសិស្សសបានគួរបែងចែកឲ្យដឹង
ហើយនៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនោះ បីថ្ងៃក្រោយមក
ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមបុរេមូលសិស្សរបស់ទ្រង់ដែលបានបែងចែកឲ្យដឹង
បុរាណជាបីឆ្នាំបន្ទាប់ពីថ្ងៃឆ្នាំ 1844
ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមបុរេមូលហ្វូងចៀមរបស់ទ្រង់ដែលបានបែងចែកឲ្យដឹង
នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនោះ
ទ្រង់បានដឹកនាំសុភមង្គលរបស់ទ្រង់ឲ្យចាប់ផ្តើមកិច្ចការបោះពុម្ពផ្សាយ
ហើយឲ្យបោះពុម្ពផ្សាយនូវទិវន្តរាងពីរបស់ហាហុក ដែលគួរឲ្យមានផលិតនៅថ្ងៃឆ្នាំ
1850 ហើយបន្ទាប់មកបានចាប់ផ្តើមដាក់លក់នៅក្នុង Review and Herald
នៅខែមករា ឆ្នាំ 1851។

តារាងឆ្នាំ 1843 គឺជាការកំណត់ខាងរូបកាយនៃសារដែលបានសម្ភាសព្រះវិហារ
ដែលគួរឲ្យមានបង្កើតឡើងក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រនៃសារទេវតាទីមួយ និងទីពីរ។
ជាមួយនឹងការមកដល់នៃទេវតាទីបី
ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំទុកដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់

ហើយនាំបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ
 ប៉ុន្តែក្រុមគោរពបះបោរដូចជាសាសន៍អ៊ីស្លាមដែលបុរាណមានផ្ទុក
 ហើយទាំងអ៊ីស្លាមដែលបុរាណ និងអ៊ីស្លាមដែលសម័យទំនើប
 ត្រូវបានកំណត់ឱ្យរងរងនៃក្នុងទីរោងចក្រសុចរិត។ បុរសិបប្រឹក្សាអាជ្ញាធរនៃទីសុត្រទាំងនោះ
 ដដែលដើមឡើយមានទទួលយកពន្លឺនៃវេតាទីប៊ី មានបន្ទុកទៅមុខដោយសច្ចុតិជនរឿ
 ដោយកាន់កាប់តំណាងខាងរូបកាយនៃសាររបស់ពួកគេ ដដែលជាតារាងឆ្នាំ 1850 នោះ
 ពួកគេអាចនឹងមាននាំឱ្យការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះយេស៊ូវក្រីក្រឡើង
 ហើយមានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។
 ប៉ុន្តែក្រុមគោរពត្រូវបានកំណត់ឱ្យផ្ទុកនូវវិញ្ញាបនបត្រគុតិសាស្ត្ររបស់យ៉ូស្ទែ និងកាឡបៃ
 និងពួកអ្នកសិក្សាប្រកាសមិនសុម្រោះត្រង់ទាំងដប់។

«ប្រឹក្សាអាជ្ញាធរនៃទីសុត្រ បន្ទាប់ពីការខកចិត្តក្នុងជំនឿឆ្នាំ 1844
 មានកាន់ខ្ជាប់ជំនឿរបស់ខ្លួនយ៉ាងមាំមួន
 ហើយបន្តកងចិរទៅមុខដោយប្រើប្រាស់គុណក្នុងការដឹកនាំតាមព្រះហស្តគន្លឹះ
 ទទួលយកសាររបស់វេតាទីប៊ី
 ហើយបុរាណសាសនានោះទៅកាន់លោកិយដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
 នោះពួកគេនឹងមានយើងសច្ចុតិសងគ្រោះរបស់ព្រះ អម្បាស់នឹងមានបុរាណវិទ្យា
 ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ជាមួយនឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេ ក៏ដូចការនឹងមានបញ្ចប់
 ហើយព្រះគ្រីស្ទនឹងមានយាងមកតាំងពីមុននេះ
 ដើម្បីទទួលស្គាល់សុត្ររបស់ទ្រង់ឱ្យចូលរួមទទួលរងរាន់របស់ពួកគេ។
 ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលនៃការសង្គម
 និងភាពមិនប្រាកដប្រជាដែលមានតាមមកក្នុងការខកចិត្តនោះ
 ពួកអ្នកដទៃអាជ្ញាធរនៃទីសុត្រមានបោះបង់ជំនឿរបស់ខ្លួន... ដូច្នេះ
 ក៏ដូចការនោះត្រូវបានរារាំង ហើយលោកិយត្រូវបានទុកឱ្យស្ថិតក្នុងសច្ចុតិសង្គម
 បង្កើនកាយអាជ្ញាធរនៃទីសុត្រទាំងមូលមានប្រើប្រាស់វិញ្ញាបនបត្រគុតិទាំងឡាយរបស់ព្រះ
 និងជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ
 នោះបុរាណវិទ្យាសុត្ររបស់យើងនឹងខុសបុលកែយ៉ាងទូលំទូលាយបំផុត!» Evangelism,
 695.

យ៉ូហាន ហាទីសុត្រ និងវិល្លយាម មីឡី មានរៀបចំផ្សាយសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទឱ្យយាងមកគុណមៗ
 ហើយសម្រាប់បុរាណសាសនាមួយក្រុម ដដែលនឹងនាំសារនៃសច្ចុតិសង្គមគ្រោះ
 ក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។
 ពួកសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានបំពេញការកិច្ចការរបស់ពួកគេ
 ប៉ុន្តែការចាប់ផ្តើមនៃអាជ្ញាធរនៃទីសិបមិនមានផ្ទុកនូវដូចនោះទេ។ ដល់ឆ្នាំ 1856
 ពួកគេមានចូលក្នុងសុចរិតភាពនៃ Laodicea បដិសេធពន្លឺនៃជំនឿនៃ
 "seven times" ហើយឆ្នាំ 1863
 មានចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃការបះបោរដែលកាន់កាប់ខ្ពង់ខ្ពស់ឡើង
 រហូតដល់ចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។ ការបះបោរនៃឆ្នាំ 1863
 ត្រូវបានកំណត់ជាមុនដោយការបះបោររបស់អ្នកសិក្សាប្រកាសទាំងដប់។
 នៅចុងបញ្ចប់នៃសិបឆ្នាំនៃការរងរងនៃទីរោងចក្រសុចរិត
 អ៊ីស្លាមដែលបុរាណត្រូវបាននាំត្រឡប់មកកាន់ការសាកល្បងដដែលនៃវិញ្ញា ដូច្នេះហើយមាន
 ផុតជាគំរូអំពីអ៊ីស្លាមដែលសម័យទំនើបដដែលត្រូវបាននាំត្រឡប់មកកាន់ការសាកល្បងដើមវិ
 ញ។

«ក្នុងការតស៊ូរបស់ពួកគេដោយនឹងអ្នក និងសិប្បន
បុរាណនៃការរស់នៅរបស់ពួកគេដោយការសាកល្បងដូចគ្នានោះ ដល់នូវការរស់នៅ
បុរាណរបស់ពួកគេហេតុបច្ចេកវិទ្យាដោយឥតលក្ខណៈ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ការសាកល្បងនោះ
ផ្ទុះផ្ទុះផ្ទុះដោយដោយពេលវេលានៃការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានទឹកដោយ
ឧបសគ្គនៃការប្រើប្រាស់ពួកគេហេតុបច្ចេកវិទ្យាដោយឥតលក្ខណៈ

តាំងពីពួកគេហេនបដិសធម៌នព្រមឈានទៅមុខ
នៅពេលដែលគួរឲ្យមានបញ្ហាឲ្យយុវជនចុះទៅ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។
ដូចនេះហើយ ព្រះនៅតែស្វែងរកលុបបំបាត់រូបសម្បត្តិរបស់ទ្រង់។
ហើយបុរសនិប្បិដ្ឋក៏ប្រកាសក្នុងការអត់ឡែងនឹងការសាកល្បង
នោះទ្រង់នាំពួកគេឲ្យប្រមូលកាន់ចំណុចដដែលមុតងទៀត ហើយនាំលើកទីពីរ
ការសាកល្បងនោះនឹងមកជិតជាងមុន និងផ្ទុះផ្ទុះជាងលើកមុន។
ការនេះបន្តទៅរហូតដល់ពួកគេអាចឆ្លងកាត់ការសាកល្បងបាន ឬ
បុរសនិប្បិដ្ឋក៏នាំពួកគេទៅកាន់វិស័យសប្បុរស ព្រះទ្រង់នឹងដកពន្ធលើរបស់ទ្រង់ចេញពីពួកគេ
ហើយទុកឲ្យពួកគេស្មើគ្នាទៅក្នុងសង្គមកុំដឹងឡើយ»។ Patriarchs and Prophets, 436,
437.